

Lied vechi de dragoste

Adrian Păunescu

Lied vechi de dragoste

Un stingher,
Alt stingher
Nu pot face doi.
Geru-i ger,
Leru-i ler,
Fara noi.

Ninge sa desparta cifrele si mirii,
unu si cu unu nu se mai fac doi,
tabla adunarii, tabla înmultirii
ne trimit acasa, singuri amîndoi.

Si vor fi consilii de juris-prudenta
si vom duce-n brate cositor topit.
si voi scrie-o carte numai decadenta
ale carei titluri au si-ncaruntit.

Trec pe lînga tine tipatoare trenuri
botezate-n templul prafuitei gari
si de fiecare te-ndoiesti si tremuri
si la geamul negru sperziata sari.

Cîte brazde tulburi pasul meu rastoarna
în împotrivire vesnic sa ma scald
dar acum, ca totul a intrat în iarna,
vreau sa-ti fie bine, vreau sa-ti fie cald.

M-ai uitat cu totul, nu te mai tin minte,
n-am avut rabdare, n-ai avut noroc,
între noi, femeie, nu au loc cuvinte,
felinarul nostru a fost pus pe foc.

Tu, îmblînzitoarea starilor de luna,
tu, zamislitoarea starilor de gri,
cum suporti întreaga liniste comuna,
cînd erai nascuta spre a ma iubi.

Unul si cu unu nu mai vor sa faca,
nu mai vor sa faca niciodata doi,
tabla adunarii tremura saraca,
s-a mutat întreaga lume între noi...

Umbre fara forme s-au urcat pe ringuri,
vînturile iernii cauta raspuns,
unu minus unu fac doi oameni singuri,
unu minus unu, asta am ajuns.